

Homilie op de 17de zondag door het jaar A in O.L.Vrouw Ver-Assebroek (26/07/2026)

Lezingen: 1 Koningen 3,5.7-12; Rom. 8,28-30; Mt 13,44-52

Broeders en zusters,

Het evangelie van vandaag bevat een aantal korte parabels, over een man die een schat vindt in een akker, en over een koopman die een parel van uitzonderlijke waarde vindt. Parabels zijn eigenlijk korte verhalen die iets duidelijk willen maken. Verhaaltjes zeggen vaak veel meer dan een hele preek. Ik wil er daarom een verhaaltje aan toevoegen. Er leefde eens een joodse man in Krakau. Zijn naam was Isaak ben Jakob. Op een bepaalde nacht kreeg hij een droom. En in die droom kreeg hij de opdracht om naar Praag te gaan en onder de brug naar een schat te zoeken. Isaak ben Jakob leefde in grote armoede en het idee om een schat te vinden, trok hem wel aan. Hij ging dus te voet naar Praag en bereikte de brug. Maar waar moest hij gaan zoeken, die brug was zo groot?

Terwijl hij al zoekend rondliep, sprak een politieman hem aan en vroeg wat hij toch liep te zoeken. Isaak ben Jakob vertelde zijn droom. De politieman barstte in lachen uit. Geloof jij in dromen? Wel, ik niet. Weet je waarom? Ik zal het je vertellen: ik had ook eens een droom; ik droomde dat ik naar een zekere Isaak ben Jakob in Krakau moest gaan en daar onder de kachel zou ik een schat vinden! Wel, daar ben ik niet ingetrapt, hoor. Dromen zijn bedrog! En bovendien: in Krakau wonen er wel honderd mensen die Isaak ben Jakob heten. Daar gaan zoeken heeft geen enkele zin. En weer moest hij onbedaarlijk lachen. Maar toen Isaak ben Jakob dat hoorde, liep als een haas terug naar huis en vond onder de kachel in zijn huis een heel grote schat.

De moraal van dit verhaaltje is, denk ik, duidelijk: zoek een schat nooit ver weg, maar thuis in je naaste omgeving. Wat is trouwens een schat? Wat is zo kostbaar dat het heel belangrijk voor je is? Meestal denken we bij een schat aan een kist vol geld, diamanten of andere kostbaarheden. Letterlijke schatgravers zijn overal wel te vinden. Maar een schat is op de eerste plaats iets of iemand die je gelukkig maakt, waar je heel blij mee bent. Het meest kostbare vind je meestal gewoon thuis.

Als een man thuis komt en tegen zijn vrouw zegt: ‘hallo schat’, dan betekent dat: jij bent heel kostbaar voor mij, ik ben gelukkig met jou. En als ouders zeggen: we hebben schatten van kinderen, dan drukken zij daarmee uit hoe kostbaar hun kinderen voor hen zijn. Zo hoor je mensen ook wel eens zeggen: goede gezondheid is het meest kostbare bezit voor elke mens, want wie goed gezond is, is een gelukkig mens.

In de eerste lezing van vandaag wordt een ander kostbaar iets aangewezen. Salomo is een kersverse koning. Hij is nog jong en onervaren. Hij mag van God een wens doen: ‘Wat wil je dat Ik je geef?’ vraagt God aan Salomo. Het antwoord van Salomo is merkwaardig. Hij zegt: ik ben nog een jonge man en ik weet nog niet wat ik moet doen of laten. Geef me daarom een opmerkelijke geest, om recht te kunnen spreken voor het volk en onderscheid te kunnen maken tussen goed en kwaad. Dat was voor Salomo op dat moment het meest belangrijke, het kostbaarste dat hij nodig had om een goed koning te kunnen zijn. Hij had een gewone schatgraver kunnen zijn en zich rijkdom of macht kunnen wensen. Voor veel politieke leiders in de wereld van vandaag lijken macht en rijkdom de voornaamste schat te zijn die zij in hun leven hopen te vinden. Maar Salomo vraagt om wijsheid. En God keurt dat antwoord van Salomo goed. Hij zegt: “Omdat je juist dit gevraagd hebt en niet gevraagd hebt om een lang leven en ook niet om rijkdom, en evenmin om de dood van je vijanden”, zal ik je geven wat je gevraagd hebt: Ik geef je een geest vol wijsheid en begrip, zoals voor u niemand ooit heeft gehad en ook na u niemand zal hebben”. Moesten er vandaag meer wereldleiders zijn die zich

gedragen zoals koning Salomo, dan zou de wereld er heel anders uitzien, en zou er meer vrede en welzijn zijn voor alle mensen.

Als wij een wens zouden mogen doen, wat zouden wij wensen? Als we sukkelen met onze gezondheid, zal dat wel goede gezondheid zijn. Als we financieel heel krap zitten, zal dat wel een groot lot in de loterij zijn. Als we ongelukkig zijn in de liefde, dan zal dat wel de ware liefde zijn. Maar wie van ons zou dan eraan denken om wijsheid te wensen, wijsheid om verstandig met de dingen van het leven om te gaan, wijsheid om je levensgeluk niet te zoeken in allerlei bijkomstigheden of in de schone schijn der dingen, die zo vaak bedrieglijk zijn?

De parabels over de schat en de parel in evangelie van vandaag benadrukken nog iets. De landbouwer en de koopman die de schat vinden, verkopen alles wat ze hebben om die schat te verwerven. Als je iets vindt dat een schat voor je is, iets heel kostbaars, heb je er dan ook alles voor over om die schat te bemachtigen? De vinder van de schat verkocht alles om die schat te bemachtigen. Als je iets als heel kostbaar ziet, dan moet je ook een keuze maken en zo nodig al het andere ondergeschikt maken om die schat te bemachtigen of ook te behouden.

Soms hebben we iets heel kostbaars in huis zonder het zelf te beseffen, een man of een vrouw die ons graag zien, schatten van kinderen, en dan kan het gebeuren dat we er heel nonchalant mee omspringen. En als we dan die schat kwijt raken op de een of andere manier, dan pas gaan we echt beseffen hoe kostbaar het was.

Daarom is wijsheid ook zo belangrijk in ons leven, wijsheid die je laat zien wat misschien wel heel aantrekkelijk en heel plezierig is, maar toch niet de echte bron van levensgeluk is; wijsheid die je laat zien wat werkelijk echt kostbaar is in je leven, wat zonder meer de moeite waard is om er alles voor over te hebben.

Laten we aan God vragen om wijsheid, zodat we zien wat echt belangrijk is in het leven, dat we ons niet vastklampen aan bijkomstigheden en wat voorbijgaat, maar aan de echte waarden van het leven, die ons blijvend geluk kunnen geven. Amen

Adelbert Denaux, pr.

We putten inspiratie uit <http://www.theobaldusparochie.nl/lit-pra42-j17.html> (17de zondag door het jaar A 2008)